



# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

26. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

30. ČERVNA 2019

## Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -  
„byl přibrán k jedenácti  
apoštolům“**

Katecheze papeže  
Františka při generální  
audienci 12. června 2019,  
Svatopetrské náměstí  
v Římě  
- strana 2 -

**Svatý Antonín Maria  
Zaccaria**

Libor Rösner  
- strana 4 -

**Jen v Bohu odpočine  
duše moje (Ž 62,2)**

Jacques Magnan  
- strana 6 -

**Malenisko u Provodova -  
poutní místo ze snů**

Petr Bobek  
- strana 8 -

**Rovní apoštolům -  
sv. Cyril a Metoděj**

P. Štefan Ištvanik CSsR  
- strana 10 -

**Výroční rok kněžny  
Ludmily**

Tisková zpráva,  
28. 5. 2019, Senát  
Parlamentu ČR, Praha  
- strana 12 -

**Vizionář:**

**Tajemství zjevení  
v Tre Fontane (61)**  
- strana 13 -



Svatý Cyril a Metoděj na Radhošti (fotografie © Jiří Koleček)

# O Skutcích apoštolů - „byl přibrán k jedenácti apoštolům“ (Sk 1,21-22.26)

Katecheze papeže Františka při generální audienci  
12. června 2019, Svatopetrské náměstí v Římě

**D**razí bratři a sestry, dobrý den! Začali jsme cyklus katechezí, sledujících „cestu“ evangelia, jak ji podává kniha Skutků apoštolů, neboť tato kniha bezpečně ukazuje putování evangelia, a jak evangelium putuje stále dál a dál... Všechno začíná Kristovým zmrtvýchvstáním, které není jednou z mnoha událostí, nýbrž zdrojem nového života. Učedníci to vědí a – poslušni Ježi-

šova přikázání – zůstávají jednotní, svorní a vytrvalí v modlitbě. Semkli se kolem Marie, Matky, a připravili se na přijetí Boží moci nikoli pasivně, ale upevněním společenství mezi sebou.

Prvotní společenství tvořilo 120 bratří a sester. Toto přibližné číslo obsahuje číslo 12, která je příznačná pro Izraele, protože odkazuje na dvanáct jeho kmenů, a také pro církve vzhledem ke dvaná-

ti apoštolům vybraných Ježíšem. Avšak nyní, po bolestných pašijových událostech už apoštolů není dvanáct, nýbrž jedenáct. Jeden z nich, Jidáš, zdrcen výčitkami, si vzal život.

Začal se již dříve vydělovat ze společenství s Pánem a s dalšími, počínat si samotářsky, izolovat se, lpět na penězích až do té míry, že manipuloval s chudými, ztratil z dohledu horizont nezištnosti a sebedarování, až nakonec nechal svoji mysl i srdce nakazit virem pýchy, která jej z „přítele“ (Mt 26,50) proměnila na nepřitele, „vůdce těch, kdo zatkli Ježíše“ (Sk 1,16-17). Jidáš obdržel velkou milost být součástí skupiny Ježíšových důvěrníků a mít podíl na jeho službě, avšak

*Pokračování na str. 5*

**J**e můj život skutečně svázaný s Bohem? Kolik času denně věnuji tomu, abych se s ním setkal, s ním mluvil, poděkoval mu, modlil se k němu a svěřil mu všechny své záležitosti? Jsme na počátku prázdnin, a to může být vhodný čas, abychom aspoň trochu zpytovali svědomí a místo toho, abychom si „vzali volno i od Boha“, jak by se někdo mohl mylně domnívat, tak se naopak k němu více vědomě přimknuli. (str. 6-7) Může se to podařit i skrze naše prázdninové cesty, které lze pojímat třeba i jako pouť na některé svaté místo, ať už v naší zemi, či v cizině. Jako inspiraci si lze vzít historii dalšího z poutních míst naší země, které ve Světě nepravděpodobně představujeme. Tentokrát je to pozoruhodně zázračné Malenisko u Provodova. (str. 8-10)

Konečně, koresponduje to i s Boží výzvou, kterou obdržel vizionář Bruno Cornacchiola: Je třeba se navrátit k pravému, svatému Bohu, k Trojjedinému Bohu. (str. 13) Možná se někdo nebude považovat za přímého adresáta této výzvy, jež požaduje také pokání a modlitbu, leč i přesto: zpytujeme své svědomí a podívejme se do hlubin své duše, zda v ní nepřebývá nějaký náš lidský bůžek, kterého upřednostňujeme před zjeveným Trojjediným Bohem. Ať už je to cokoli, bude to odsouvat tohoto jediného svatého Boha na druhé místo, či dokonce

## Editorial

na vedlejší kolej, aby tak jeho zákon neohrožoval naši „svobodu“, naše chťení, naše vášně. Ale to by nebyl na cestě spásy žádoucí stav, ba lze to považovat za počátek ohrožení naší spásy. A proto je tak důležité věnovat každý den dostatek času a láskyplné pozornosti Bohu, který jediný je Svätý, který se nám zjevil v Ježíši Kristu a o němž nás poučuje a pomáhá ho pochopit Duch Svätý.

O tom, že ten, kdo více miluje Boha, je pak také horlivější ve snaze zalíbit se mu a svůj život s ním co nejúžeji spojit, svědčí nekonečná řada světců a světic všech dob, jako jsou kupříkladu sv. Cyril a Metoděj (str. 10-11), sv. Ludmila (str. 12), či sv. Antonín Maria Zaccaria (str. 4-5). Ti všichni, každý svým způsobem, rovněž dosvědčili, že ten, kdo miluje Boha, miluje i lidi, a čím více lásky k Bohu a k lidem, tím horlivější snaha být Ježíšovým apoštolem ve své době, ve svém životním povolání. A stali se tak vzory také pro nás, apoštoly naší doby. Být Ježíšovým apoštolem vyplývá ze svátosti křtu, kterým jsme se stali údem Kristova tajemného těla – Církve, a z daru víry, který jsme zadarmo od Boha dostali a jenž není pouhým naším osobním darem, nýbrž je určen k tomu,

abychom se o něj podělili s dalšími bratry a sestrami. Nikdy nesmíme tedy zapomenout, že toto povolání k apoštolátu je úzce spojeno nejen s naší účastí na životě katolické církve, ale rovněž s důsledným a důvěrným společenstvím se samotným Ježíšem. Neboť ne my obracíme duše, ale Ježíš skrze nás. Aby tak mohl konat co nejúčinněji, potřebuje, aby naše duše zcela byla zaplněna jím, aby v ní nebylo nic, co by kladlo překážky jeho působení. A to je každodenní výzva k podrobnému zpytování svědomí, jež můžeme rozšířit teď o prázdninách ve chvílích volna a odpočinku o to, zda můžeme konat pro spásu duše své i druhých více, než jsme konali doposud.

Svázat svůj život napevno s Trojjediným Bohem je nedílnou součástí naší pravdivě prožívané víry a věnovat Bohu každý den dostatek času je výrazem naší lásky k němu a touhy po jeho přítomnosti v našem životě. Proto v následujících týdnech oddechu od stresu školního roku a v době dovolených se nebojme o to více otevřít jeho milostem, které nám ve své nekonečné lásce stále nabízí. Vynaložený čas se tak pro nás stane nikoliv obětí, ale posilujícím setkáním s Dárcem života a Původcem naší spásy.

Požehnaný čas prázdnin a pracovního volna!

*Daniel Dehner*

**B**líží se dni svátků a Pán spolu se svými míří do Jeruzaléma. Ti, kteří pocítují hlubokou potřebu setkat se s ním, dokážou ho zastihnout i v průběhu jeho poutní cesty. Připoj se k jeho družině, abys mohl být svědkem takových krátkých, ale užitečných setkání. Všechna se týkají záleži-

stostí, která může mít velký význam i pro tvoji budoucnost: jak se zachovat, když zaslechneš Boží pozvání k bezvýhradnému následování Božského Mistra.

Dříve než se dostaví první povolání, připrav se na tuto lekci upřímným zamyšlením nad povzbuzujícími slovy svatého Pavla: *Bratři, byli jste povoláni ke svobodě*. Pokud se ti zatím zdá, jako by následovat Pána znamenalo přijmout břímě příkazů a zákazů, uvěř zkušenosti těch, kteří už zakusili, co to znamená, odevzdat se bez výhrady nejlepšímu ze všech učitelů: To, co ti svým povoláním připravuje, je ve skutečnosti úplné osvobození ode všeho, co tě tak či onak zotročuje.

Co se dovídá první z těchto povolání? Aby počítal s tím, že Mistr, ke kterému se chce připojit, nemá, kam by hlavu položil.

Pracovat s Pánem znamená od základů změnit svou životní orientaci. Lidé tohoto světa pracují, aby naplnili své stodoly<sup>(1)</sup> a opatřili si všechno, po čem touží, pro přítomnost i pro budoucnost. To však je starost, která ve skutečnosti svazuje. Ti, kdo všechny své síly a všechno své snažení zasvětili Pánu, nepracují se snahou, aby se dobře zabydleli oni sami, ale aby se dobře zabydlelo Boží království, a mohou se spolehnout, že všechno ostatní bude jim přidáno<sup>(2)</sup>. Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, bez opánků, měli jste v něčem nedostatek? Co odpověděli jeho učedníci? *Ne, v ničem!*<sup>(3)</sup> Následovat Pána, kamkoliv půjde, znamená všechno opustit a definitivně, pevně zůstane už jen jedno: služba Kristu a jeho evangeliu, které je třeba obětovat všechny ostatní jistoty.

Jak však rozumět slovům, která uslyší druhý z příchozích: *Nechej, ať mrtví pochovávají své mrtvé?* Úplná změna smýšlení a života se nemůže nedotknout tvých

vztahů k blízkým a drahým. Ve všem tom, v čem nás nespojuje duchovní pouto stejného smýšlení, je třeba se duchovně odloučit i od těch, s nimiž nás poji pouto kr-

ve. Nesmí tě přítomno udivovat, když se v té chvíli setkáš u nich i s úplným nepochopením. Odevzdej je v důvěře Bohu a nechej je, ať si žijí dále tím životem, ke kte-

rému byli povoláni. Pánovo volání ruší tvé povinnosti vůči těm, kteří by ti chtěli zabránit, abys šel za jeho hlasem. *Vždyť Boží dary a jeho povolání jsou neodvolatelné.*<sup>(4)</sup>

I nadále však musíš počítat s tím, že budeš muset podstoupit nejednu zkoušku. I tvůj Pán a Mistr musel odrazet podlé návrhy svůdce, který ho chtěl odvést od poslání, jaké mu uložil Otec. Pokušení ohlížet se nazpět se bude vracet v nejrůznějších podobách. Apoštol Pavel mluví z vlastní zkušenosti, když říká: *Žijte duchovně, ať nepropadnete žádosti těla*.

*Tělo touží po něčem jiném než duch*. Je to zřejmé z toho, jaké plodí skutky. K jakým skutkům vede tělo, je známo: není to jen smilstvo a nečistota, ale také nepřátelství, sváry, žárlivost, hněvy, tížádost, strannictví a závist<sup>(5)</sup>. A nikdo, kdo se dopouští kteréhokoliv z těchto skutků, *nebude mít podíl v Božím království*<sup>(6)</sup>. Ovocem Ducha je naopak láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, tichost<sup>(7)</sup>. Kdo máří toto dobré ovoce Ducha, *kdo vás mate, neujde trestu, ať je to kdokoliv*<sup>(8)</sup>.

Odpůrce povolání, který je *lhář a otec lži*<sup>(9)</sup>, snaží se k tobě přiblížit pod pláštěm svobody. Ví totiž dobře, že tvé srdce nemůže netoužit po svobodě, protože *k ní jsi byl povolán*. Ale svoboda nesmí být záminkou k tomu, aby ses vracel ke starým způsobům. A proto moudře uvažuj, komu a v čem dopřeješ sluchu. I docela malý kousek (i špatného) kvasu prokvasí celé těsto<sup>(10)</sup>. *K tomu zlému vás nepohnul ten, který vás povolal.*<sup>(11)</sup> Proto, bratři, tím více musíte upevňovat své povolání a vyvolení.<sup>(12)</sup>

Ten, kdo je povolán k cestě do Jeruzaléma, nevyhne se tomu, že bude muset projít *samařským územím*, které se k němu chová nepřátelsky právě pro onen cíl, kam má namířeno. Tvůj cíl, tvůj ideál je totiž oněm Samařským tak cizí, že nejsou schopni překonat ony skutky těla, ja-

## Liturgická čtení

### 1. čtení - 1 Král 19,16b.19-21

Hospodin řekl Eliášovi: „Elizea, syna Šafatova z Abel Mechola, pomaz za proroka místo sebe!“

Když Eliáš odešel z hory, našel Elizea, syna Šafatova, jak právě oral. Měl před sebou dvanáct spřežení, on sám byl při dvanáctém. Eliáš šel kolem něho a hodil na něj svůj plášť. Elizeus opustil býky, běžel za Eliášem a řekl: „Prosím, ať mohu políbit svého otce a svou matku a pak půjdu za tebou.“ Eliáš odpověděl: „Jdi a vrať se; co jsem ti měl učinit, to jsem udělal.“

Elizeus se tedy od něho vrátil, vzal spřežení býků, zabil je, na jejich jařmu uvařil maso a dal ho lidem k jídlu. Pak vstal, šel za Eliášem a sloužil mu.

### 2. čtení - Gal 5,1.13-18

To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus. Buďte v tom tedy pevní a nechte se zase zapráhnout do toho otrockého chomoutu.

Vy jste byli povoláni ke svobodě. Ta svoboda však nesmí být záminkou, abyste se vraceli k prosazování sebe. Spíše si navzájem posluhujte láskou. Celý Zákon totiž ve své plnosti je obsažen v jediné větě: „Miluj svého bližního jako sebe.“ Jestliže se však mezi sebou koušete a požíráte, dejte pozor, abyste jeden druhého nepohltili!

Dokončení na str. 7

ko jsou *strannictví, nepřátelství a sváry*. Nesmí tě překvapovat, když tě nepřijímají. Nesvolávej na ně proto oheň z nebe. Nechej ty mrtvé, ať si pochovávají své mrtvé, a ty jdi a všude zvěstuj Boží království. *Ti, kdo náleží Kristu, ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi*. Duch je tvým životem, podle Ducha jednej.

*Bože, k tobě se utíkám, ty jsi můj Pán, ty jsi mým dědičným podílem. Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, a nezakolísám, vždyť je mi po pravici.*<sup>(13)</sup>

Bratr Amadeus

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Srov. Lk 12,16-21; <sup>(2)</sup> Mt 6,33; <sup>(3)</sup> Lk 22,35;

<sup>(4)</sup> Řím 11,29; <sup>(5)</sup> srov. Gal 5,20n; <sup>(6)</sup> Gal 5,21;

<sup>(7)</sup> Gal 5,22n; <sup>(8)</sup> Gal 5,10; <sup>(9)</sup> Jan 8,44;

<sup>(10)</sup> Gal 5,9; <sup>(11)</sup> Gal 5,8;

<sup>(12)</sup> 1 Petr 1,10; <sup>(13)</sup> srov. Ž 16,1.5.7-8.

## Svatý Antonín Maria Zaccaria

*Tento světec nikdy pořádně nepoznal svého otce. Lazzaro Zaccaria totiž zemřel přibližně dva roky po synově narození. Antonín si našel nejlepší možnou náhradu – Otce nebeského.*

**M**ladá cremonská vdova Antoinetta Zaccariová zůstala se synem, narozeným na konci roku 1502, sama, nikdy se už neprovdala. Chlapec od matky neměl jen jméno a šlechtický původ, ale i čistou zbožnost a dobré srdce. Už v čase dospívání složil slib čistoty v touze následovat svého Spasitele a dát se mu celý k dispozici.

Zpočátku ještě ne v roli kněze. V Padově vystudoval v roce 1524 medicínu a poté se vrátil do rodné Cremony, aby si zde otevřel lékařskou praxi. Nezabýval se jen tělem svých pacientů; vycházel mezi prosté lidi a ve snaze přivést jejich duše k Bohu s nimi rozprávěl o Ježíši Kristu, poučoval je na různých shromážděních o smyslu některých biblických textů – zejména těch Pavlových – učil děti scházající se v blízkém kostelíku sv. Vitalise katechismu, byl zkrátka lidovým misionářem ve svém domově, mezi svými.

Na popud svého duchovního vůdce P. Battisty Carionihovo vstoupil do semináře (zřekl se přitom dědictví po otci v matčin prospěch) a v roce 1528 byl vysvěcen na kněze. Jeho evangelizační a misionářský zápal za zdmi semináře nevyhasl, ba právě naopak. Zakládal a vedl duchovní skupiny laiků, jejichž činnost se neomezovala výlučně na schůzky na faře, popřípadě po domech na modlitebni setkání. Vycházeli ven, vedení P. Antonínem, mezi své bližní, jimž slovem i příkladem svědčili o Kristu a o nutnosti vést mravně nezkažený život. Sám P. Zaccaria se věnoval i péči o nemocné a jejich pastoraaci, jakož i pastoraaci vězňů. Osobnost mladého kněze, zdaleka se skvoucí opravdovostí, přivábila mnohé pod jeho kaza-

telnu a častokrát – i po drahých letech – také do jeho zpovědnice. O dosahu jeho činnosti si uděláme nejlépe obrázek podle titulu „otec města“, jež mu přiřkli městští radní.



*Svatý Antonín Maria Zaccaria*

To trvalo zhruba dva roky. V roce 1530 pak odešel s komtesou Ludvikou Torreliovou, hraběnkou z Guastally, jako její kaplan do Milána. Výše zmiňovaný P. Battista byl dříve jejím zpovědníkem a není bez zajímavosti, že tento kněz přiměl také slavného „Lovce duší“, sv. Kajetána z Tiene (viz *Světlo* 31/2017), k tomu, aby se odebral do Říma a pracoval tam na ozdravení církve svaté.

Ve městě sv. Ambrože se P. Antonín Maria zorientoval velice rychle. V kostele sv. Marty u sester augustiniánek přišel do styku s oratoři Věčné Moudrosti. Stal se jejím členem a záhy i vůdcem. Cítil, že s věřícími z Věčné Moudrosti by mohl proměnit tvář Milána. Poté, co se o celé věci týdnů a měsíců radil s Bohem, došel k závěru, že pro tyto účely bude nejlepší rozdělit oratoř na tři družiny a ty že se budou v duchu přirozenosti svých členů věnovat každá přesně vymezenému okruhu lidí. Společným jmenovatelem všech družin byl boj proti rozličným nešvarům v tehdejší společnosti i církvi, počítaje v to i luterský blud rychle bující nejen v lombardském Miláně.

První z družin byla od onoho roku 1530 *Congregatio Clericorum Regularium Sancti Pauli* – Kongregace řeholních kleriků sv. Pavla neboli barnabité (jméno dle sídla, jež měli u kostela sv. Barnabáše). Šlo opět o lidové misionáře, jejichž činnost spočívala především ve veřejném kázání a opět v osobním příkladu – podobně jako tehdy v Cremoně, kde s tímto druhem evangelizace učinil P. Antonín Maria první zkušenosti. Součástí působení byly i akty veřejného pokořování se, když barnabité včetně svého zakladatele chodili milánskými ulicemi s křížem na zádech a provazem okolo krku. Tyto kající praktiky byly účinné ve středověku, v 16. století už se tato praxe zdála mnohým jako nepatřičná, cizí, proto musel P. Antonín se svými druhy zpočátku čelit nařčením z hlásání bludů a sektářství (nezapomínejme na šířící se luterství; navíc se mohlo toto počínání někomu jevit jako krajně podezřelé proto, že mu připomínalo dávné hereze valdenské či bogomilské), z nichž se nakonec slavně očistili – v roce 1533 byli barnabité oficiálně uznáni bulou papeže Klementa VII.

To ovlivnilo růst popularity barnabitů, na které se přestalo pohlížet jako na extravagantní podiviny, ale byli najednou vnímáni jako pokorné zbožné osoby hodné následování. Mnozí lidé šli právě na základě jejich veřejného pokání do sebe a změnili život. Veřejné nošení kříže nedoprovázelo útrpné hekání mající vzbudit soucit a pozornost, ale kázání o mukách Beránkových a výzvy k obrácení, k častější účasti na mších svatých a na svátostném životě vůbec. K tomuto účelu zavedl P. Antonín



### PŘÁTELÉ OBNOVENÍ MARIÁNSKÉHO SLOUPU NA STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ V PRAZE!

Na stránkách [www.marianskysloup.info](http://www.marianskysloup.info) jsou pro Vás připraveny informace z huti akademického sochaře Petra Váni. Budou zde informace o každém dnu, co huť ve výstavbě Mariánského sloupu provedla, co plánuje udělat, ale především – co od nás potřebuje a co nám nabízí. Sledujte proto tyto stránky denně!

Zaccaria páteční zvonění ve tři hodiny odpoledne na připomínku Ježíšova umučení a čtyřicetihodinovou adoraci Nejsvětější svátosti, která se od Svaté Marty rozšířila postupně i do dalších milánských chrámů a vydobyla si označení „velká modlitba“. Milán se pomalu začal měnit, organismus milánské církve se začal uzdravovat a rozrůstat o četné nové údy.

Nemalou zásluhu na tom měly další dvě družiny: kongregace „andělské sestry sv. Pavla“ (či též angeliky), jejíž členky zprvu ve svém paláci soustřeďovala komtesa Torreliová, se zaměřovaly na přivádění padlých dívek a žen na stezku čistoty, přičemž nebyly oproti všem dosavadním zvyklostem povinovány klauzurou, ale chodily přímo do jámy lvové. Oprávněnost jejich existence potvrdil v roce 1535 svou bulou papež Pavel III. A pak tu působila třetí družina, rovněž na přání P. Antonína zasvěcená sv. Pavlovi, zřízená pro manžele, jejímž posláním bylo obnovit křesťanský život v rodinách a vstěpovat manželům naléhavou potřebu žít Krista v každodenním životě.

„Sobě samému dál a blíže všem, Bohu nejbliž!“ Tento verš Václava Renče by si mohl P. Antonín Zaccaria vetknout do štítu. Na mysl měl vždy jen věci Boží, pro jeho slávu vše činil, pro spásu svých bližních, k nimž se cítil být povolán. Vynaložil na to veškeré své síly – a k jejich konci dospěl v květnu roku 1539, kdy se vydal do Guastally u Parmy, aby zde zprostředkoval mír mezi papežem Pavlem III. a Parmou, na kterou byl uvalen papežský interdikt.

Ještě mu nebylo ani 37 let, řeklo by se, že byl na vrcholu sil, a svým způsobem to vrchol opravdu byl. Více jich už totiž neměl, všechny do poslední částičky rozdál při všech těch cestách ke ztraceným ovčím Říma, k nemocným či sněti luterského bludu zasaženým údům Kristovým, při všech těch kázáních, katechezích a bezesných nocích strávených před svatostánkem. Do krajnosti vyčerpán se zmožil už jen na prosbu, aby byl převezzen do rodné Cremony. V tomto městě, v němž na svět přišel, ze světa i odešel, vyprovázen na cestě do nebeského domova objetím své matky. Bylo 5. července 1539.



*Neporušené tělo sv. Antonína Zaccarii je uchováváno v kostele sv. Barnabáše v Miláně*

Pohřben byl nejdříve v milánském kostele sv. Pavla, avšak později bylo jeho tělo přeneseno do kostela sv. Barnabáše. Tehdy, po 27 letech od jeho úmrtí, byla tělesná schránka P. Antonína Marii nalezena v neporušeném stavu.

V roce 1890 jej papež Lev XIII. prohlásil za blahoslaveného, o sedm let později – 27. května 1897 – ho tentýž Kristův náměstek kanonizoval.

## O Skutcích apoštolů – „byl přibrán k jedenácti apoštolům“

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

od určitého momentu si začal osobovat, že sám „zachrání“ svůj život, a výsledkem bylo, že jej ztratil (srov. Lk 9,24). Srdcem přestal patřit k Ježíšovi a postavil se mimo společenství s ním a s jeho učedníky. Přestal být učedníkem a postavil se nad Mistra. Prodal jej a „z odměny za svůj hříšný skutek získal pole“, jež nasádko jeho krví a neneslo užitek (srov. Sk 1,18–19).

Jestliže Jidáš upřednostnil smrt před životem (srov. Dt 30,19; Sir 15,17) a následoval příklad bezbožných, jdoucích cestou temnot do záhuby (srov. Př 4,19; Ž 1,6), oněch jedenáct volí život, volí požehnání, přijmou odpovědnost za jeho dějinný rozkvět, od pokolení do pokolení, od izraelského lidu k církvi.

Evangelista Lukáš nám ukazuje, že vzhledem k odpadnutí jednoho z Dvanácti, což zasadilo ránu společnému tělu, musí být namísto něho pověřen někdo jiný. Kdo tedy? Petr vyjmenuje náležitosti: nový člen musí být Ježíšův učed-

ník, který s nimi byl od počátku, tedy od Janova křtu až do konce, čili do nanebevstoupení (srov. Sk 1,21–22). Skupinku Dvanácti je třeba doplnit. V tomto bodě tak začíná praxe komunitního rozlišování, jež spočívá v pohlédnutí na realitu Božíma očima, optikou jednoty a společenství.

Kandidáti jsou dva: Josef, zvaný Barsabáš, a Matěj. Potom se celá obec takto modlila: „Pane, ty znáš srdce všech. Ukaž, kterého z těch dvou jsi vyvolil, aby přejal místo v této apoštolské službě, kterou ... Jidáš opustil.“ (Sk 1,24–25) A za pomoci losu Pán ukázal na Matěje, který byl přibrán k jedenácti. Tak je tělo Dvanácti obnoveno, na znamení, že společenství vítězí nad rozdělením, izolací a mentalitou absolutizující soukromý prostor; na znamení, že společenství je prvním svědectvím, které nabízejí apoštolové. Ježíš řekl: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“ (Jan 13,35)

Těchto Dvanáct ve Skutcích apoštolů ukazuje Pánův styl. Jsou akreditovanými svědky Kristova díla spásy, neukazují světu svoji domnělou dokonalost, nýbrž skrze milost jednoty umožňují, aby se ukázal Jiný, který ve svém lidu žije už novým způsobem. A tím je kdo? Pán Ježíš. Apoštolové volí život pod vládou Vzkříšeného, v jednotě mezi bratry, což vytváří jedinou možnou atmosféru autentického sebedarování.

Také my potřebujeme znovu objevit krásu svědectví Vzkříšeného, vyjít ze sebevztázného chování, přestat zadržovat Boží dary a nepodléhat průměrnosti. Konsolidace sboru apoštolů ukazuje, že jednota a svoboda od nás samých, tvořících DNA křesťanského společenství, umožňují nemít strach z různosti, nelpět na věcech, ani darech a stát se *martyres*, zářivými svědky živého Boha, který působí v dějinách.

*Přeložil Milan Glaser,  
Česká sekce Rádía Vatikán*

## Jen v Bohu odpočine duše moje (Ž 62,2)

*V hloubi svého srdce toužíme všichni po tom, abychom žili v míru, ve štěstí a v lásce. To je skutečnost, která je do každého z nás vepsána, ale náš život je často narušován naším zaměstnáním, prací, našimi rodinami, různými aktivitami a starostmi. Potom se může postupně dostavit zvládnění víry a snahy a pak žijeme v nebezpečí, že bychom mohli být odvedeni od svatých věcí. Proto nás Bůh zve, abychom si v něm odpočinuli modlitbou, rozjímáním a meditací jeho slova, které je plné světla a naděje.*

### Denní spočinutí v Bohu

Každý člověk má vlastní touhy a starosti, své povinnosti, své zájmy... Nezávisle na našich různých povoláních máme všichni velkou potřebu setkat se s Pánem každý den ve vroucné důvěrnosti, a to v tom okamžiku, který se k tomu nejlépe hodí. Všeobecně jsou k tomu nejvíce vhodné okamžiky brzy ráno:

Ž 5,4: „Zrána slyšíš můj hlas; zrána pro tebe konám přípravy a zůstávám ve střežu.“ (srov. Ž 59,17)

Ž 119,147: „Předbívám úsvit a úpěnlivě prosím, doufám ve tvé slovo.“

Ž 57,9: „Probud' se, má slávo; probud' se, harfo, citero, kéž probudím jitřenku!“

Mk 1,35: „Ráno, dlouho před rozedněním, vstal, vyšel ven a odešel na pusté místo a tam se modlil.“

Druhým, zvláště vhodným okamžikem je večer:

Ž 141,2: „Ať stoupá má modlitba před tvou tvář jako kadidlo, ruce, jež pozvedám, jako večerní obětní dar!“

Mt 14,23: Ježíš... „když zástupy propustil, vystoupil na horu, aby se v ústraní pomodlil. Když nadešel večer, byl tam sám.“

Věřící vždycky chápali důležitost modlitby ve svém životě a dali si jednoduchá pravidla, aby se setkali s Bohem a každý den s ním zůstali ve styku. Ukazuje nám to celé Písmo svaté a našim vzorem je Ježíš Kristus. Náš duchovní život má být zakotven v něm. K tomu je dobré vyhledat tichá místa.

Nm 10,33: „Archa Hospodinovy úmluvy šla po ty tři dny cesty před nimi, aby jim hledala místo k zastávce.“

Dt 3,20: „Dokud Hospodin nedopřeje oddechu vašim bratrům tak jako vám.“ (srov. Dt 12,9)

Bůh sám je náš pravý pokoj (srov. Ex 33,14), proto zpívá žalmista: „Jen v Bohu odpočine duše moje...“ (Ž 62,2)

Vytváří z toho duchovní povinnost a medituje slovy:

„Jen v Bohu odpočiň, duše moje.“ (Ž 62,6)

Ano, ve svém nehlubším nitru cítíme tento vitální požadavek setkat se s Bohem v míru, abychom načerpali novou sílu, zůstali s ním ve spojení a v něm čerpali sílu shůry. Je pro nás všechny naléhavě potřebné, abychom znovu našli Boha a opravdový pokoj, který nám daruje. Žijeme v epoše, v níž jsou pokušení tak mnohotvárná jako ještě nikdy. Je stále co dělat nebo pozorovat a protikladné zájmy světa a jeho módy strhávají náš život, znepokojují jej a vzdalují od Pána. Hluk naší doby přehlušuje jasný vánek Pána, který mluví k našim srdcím, který všechno posvěcuje a dává mír. Je to skutečně doba, kdy je nutné se rozhodnout a učinit si předsevzetí, abychom vyloučili všechny tyto věci, které nás spoutávají a rozptylují. Jsou neplodné a vysévají do nás nespokojenost, neuspořádanost a strach. Když znovu nalezneme společenství s Pánem, pak najdeme také znovu mír. Když se svým celým srdcem, svým duchem a svojí duší navrátíme k němu, pak najdeme pokoj, který nás naplní a přinese plody.

Mt 11,28–29: „Přijďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a prohýbáte pod břemenem, a já vám ulehčím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete ulehčení pro své duše.“

### Velké odpočinutí v Bohu

Rozčlenit si své dny, abychom se mohli modlit a nacházet klid v Bohu, je nutné pravidlo, abychom zůstali ve víře a žili důstojným životem jako náboženské bytosti. Měli bychom také věnovat delší chvílky nebo intenzivní dny svému duchovnímu životu v Bohu. Po stvoření světa odpočinul Bůh sedmého dne, o sobotu (Gn 2,2–3), a daroval nám tuto sobotu, abychom si odpočinuli (Ex 20,10; Mk 2,27). Každý týden máme jeden den klidu, svatý den. Pro nás křesťany je to

den Páně, neděle (srov. Zj 1,10). To je vzácný a pravidelný okamžik, abychom se spojili s Bohem, ctili ho, přijímali v Eucharistii, k němu se modlili. Neděle je pro nás křesťany opravdu nejdůležitějším dnem týdne, proto máme být vždy věrní, když jde o setkání s Pánem – pro naše duchovní zdraví, naši vytrvalost ve víře, náš rozvoj ve víře a k naší spáse. Vedle této zvláštní doby nám Bible ukazuje další náboženské momenty, jako například velké svátky (srov. Lv 23,32; 25,2–6). A ovšem máme svátky církve, jako jsou Vánoce, Velikonoce, Nanebevstoupení Páně, Letnice, Nanebevzetí Panny Marie... Liturgie nám pomáhá, abychom je slavili s horlivostí a vírou. Všechny tyto okamžiky nás vedou k mystickému spojení s Bohem v jeho lásce.

Žid 4,10: „Neboť ten, kdo vešel do jeho odpočinutí, si též odpočívá od svého díla.“ On nás vede do země svého pokoje (srov. Žid 4,1).<sup>(1)</sup>

Udělejme si malé zpytování svědomí. Je náš život skutečně svázaný s Pánem? Jaký čas si denně vezmeme, abychom se setkali s Bohem, abychom s ním mluvili, jemu poděkovali, k němu se pomodlili, abychom ulevili svému srdci, všechno jemu svěřili a jeho si všimali? Zaujímá Bůh první místo v našem životě? Nenecháváme se příliš zarůstat plevellem? Nenecháváme Boha, aby kultivoval náš život, aby jej učinil plodným a naplnil jej svojí přítomností?

Abychom zůstávali trvale v Bohu a jeho lásce, musíme zůstat ve víře a v modlitbě. Mnozí křesťané zůstali jenom na okamžik a potom vlastní vlažností a nevěrností vůči Bohu upadli do omylu. Od Pána se vzdálili a jsou v nebezpečí, že upadnou do úkladů ďáblových... Bez modlitby a věrnosti svatému božskému učení se stáváme snadnou kořistí. Dávejme tedy dobrý pozor na sebe samotné. Nenechávejme se rozptylovat a udržujme si cíl před očima. Jistě zažijeme zkoušky. Těch není nikdo ušetřen. Ale s Pánem, který za nás



trpěl, jsou naše kříže méně těžké, protože máme naději. Dostanou spásonosný význam pro nás samotné, naše příbuzné a pro ty, za které se modlíme. Proto chceme zachovat odvalu.

Teď začínají mnohým prázdniny. Bylo by opravdu potřebné, abychom si vzali několik dnů, abychom se s Bohem déle setkávali, ať by to bylo na pouti nebo po bytem na nějakém svatém místě či o samotě... Jestliže si dopřejeme několik dnů pro Pána, bude to vždycky plodné pro nás samotné i pro ostatní.

Bůh vidí naši dobrou vůli, naši hlubokou touhu a přijde na pomoc naší slabosti, abychom našli duchovní energii, abychom mu byli nablízku a jemu lépe sloužili. Pak nám dá skutečně svůj mír a nejhlubší mír v duši, ten klid, který činí náš vnitřní základ plodným, svaluje jej a požehná. Ano, takový klid je božským darem, kterým zkoušíme první plody věčného míru, který je připraven všem, kdo milují Boha a ve své lásce žijí v něm. (srov. Sir 18,8; 21,11; 30,17; 46,19)

Prožijme drahocenný čas, abychom se navrátili v pravdě a modlitbě k Bohu. Nebuďme ničím překvapeni, co se může stát v nadcházejících dnech, a zůstaňme pevně zakotveni ve svatém, tisíciletém učení církve a v učení, které nám podává nepomíjející slovo Boží. V pravdě, ve víře, v modlitbě a v lásce dostaneme božský klid, který nás s Pánem trvale spojuje – v jáсотu svatých.

*Ó Pane, jedině v Tobě najdeme pravý mír, milost, vnitřní radost a světlo pro náš život. Jak je dobré, Bože, zůstat v Tobě, v tichosti, v níž nás oblažuješ svými dobrotinami a dary. Přijď, Pane. Přijď Duchu Svatý, přebývej v nás, očisti nás a uveď nás do nebeského království.*

*Ó Panno Maria, naše Matko, uveď nás do tohoto božského klidu. Zůstaň vždycky na naší straně a pros za nás a s námi u svého milovaného Syna, našeho Pána Ježíše Krista.*

*Z Maria heute 7/8/2018 přeložil -mp  
(Redakčně upraveno)*

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Pokoj v Bohu je provázen tichem, zcela důvěrným vnitřním nasloucháním a hlubokou, odevzdanou jasností, která je plodem, přítomností Ducha Svatého v nás.

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

## DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

## ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVENEC 2019

### VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Aby všichni, kdo spravují soudnictví, jednali poctivě a aby nespravedlnost, přestože ve světě i vítězí, neměla poslední slovo.

### NÁRODNÍ ÚMYSL:

Ať všichni lidé mají možnost odpočinku pro tělo i pro duši a ať všude objevují radost z Boží blízkosti.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!  
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

## Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Chci říci toto: Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu, a duch zase proti tělu. Mezi nimi je vzájemný odpor, takže neděláte, co byste chtěli. Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.

### Evangelium - Lk 9,51-62

Když se přibližovala doba, kdy měl být Ježíš vzat vzhůru, pevně se rozhodl jít do Jeruzaléma. Poslal před sebou posly a ti cestou přišli do jedné samařské vesnice, aby tam připravili nocleh. Ale Samaritáni ho nepřijali, protože měl namířeno do Jeruzaléma.

Když to viděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, chceš, abychom svolali z nebe oheň, aby je zahubil?“

On se však obrátil a přísně je pokáral. Pak šli do jiné vesnice.

A jak šli, cestou mu někdo řekl: „Půjdu za tebou všude, kam půjdeš.“ Ježíš mu však odpověděl: „Lišky mají doupat a nebeští ptáci hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.“ Jiného zase vybidl: „Pojď za mnou!“ On však řekl: „Pane, dovol mi, abych napřed šel pochovat svého otce.“ Odpověděl mu: „Nech, ať mrtví pochovávají své mrtvé. Ale ty jdi a zvěstuj Boží království!“

A ještě jiný řekl: „Půjdu za tebou, Pane; jen mi dovol, abych se napřed rozloučil doma s rodinou.“

Ježíš mu však odpověděl: „Žádný, kdo položil ruku na pluh a ohlíží se za sebe, není způsobilý pro Boží království.“

## Malenisko u Provodova – poutní místo ze snů

*Malenisko u obce Provodov může působit nenápadně. Ovšem jeho historie, kdy zde například otiskli své stopy svatí Cyril a Metoděj, mluví o opaku. A výčet osob, které díky zdejší léčivé vodě našly uzdravení z vážných i méně vážných nemocí, je řadí mezi velmi významná poutní místa.*

### Obec Provodov

První písemná zmínka o vesničce Provodov sahá do roku 1412, kdy náležela pod hrad Světlov.

Někoho by možná napadlo, že její název odvozujeme od vody, jež sehrála roli v její nejslavnější historii. Původní obyvatelé oblasti jej ale získali jinak. Přes nedaleké hory, které byly těžko schůdné a obrostlé stromovím, převáděli pocestné, aby se v hlubokých lesích neztratili nebo se vyhnují divoké zvěři a loupežníkům.

Dnes tu nachází domov přibližně 800 obyvatel. Obec se nachází ve Zlínském kraji, v oblasti Luhačovského Zálesí, konkrétně pod vrchem Komoncem a na místě, kde se téměř setkávají hranice Hané, Valaška a Slovácka.

Poutníci sem vždy směřovali kvůli studánce s léčivou vodou. Ta byla objevena na Malenisku vzdáleném zhruba dva kilometry.

### Sny

Nejsme daleko od pravdy, když s nadsázkou řekneme, že poutní místo Malenisko pochází ze snů. Jeho vznik se datuje do začátku 18. století. Tehdy nejen zdejší kraj ohrožovali uherští povstalci proti habsburské monarchii. Říkalo se jim kurucové a Valaško nebo Slovácko zažilo jejich drancování a pálení vesnic, zdejší obyvatelé pak vraždy, loupeže nebo braní do zajetí.

A právě v této době, jak je uváděno, se měl odehrát příběh Anny Vlastovicové. S manželem Pavlem a dětmi žila v Provodově v Dolním mlýně. Vždy platila za velkou ctitelku Panny Marie a právě k ní se v nelehké době často obracela s prosbami a modlitbami. Jedné noci roku 1705 se jí zdál sen. Přišel za ní v bílém rouše oděný anděl a naučil ji tři modlitby, které později tlumočila svým známým, jak jí bylo ve snu poručeno.

Muselo však uplynout dalších šest let, aby jejich význam pochopila více. Opět se jí zdál zvláštní sen. Do bílého roucha

byl tentokrát oblečen stařec, který ji vedl přes les směrem na Malenisko. Zde odložil na zem hůl a po slovech „Zde je voda, která bude na přimluvu Matky Boží uzdravovat nemocné na těle i na duši“ zmizel.

Druhý den se slavilo Nanebevstoupení Páně a Anna Maleniskem procházela. Našla místo, které viděla ve snu, a ke své



*Kaple poutního místa Malenisko u Provodova*

mu překvapení uviděla na zemi ležet hůl a u ní pramínek vody. U něj se pomodlila modlitby, které ji naučil anděl při prvním snu, a vodou se omyla. V té době byla nemocná. Měla bolesti hlavy a problémy s očima. Po omytí však pocítila, že se jí zrak zlepšuje; především z místa konečně viděla bánovský kostel.

Událost však zatím tajila. Uplynulo zhruba devět měsíců, kdy k ní v dalším snu znovu přišel stařec, který ji tentokrát pokáral. Zdůraznil, že léčivá voda by neměla být pouze pro ni a je nutné říct o ní ostatním.

První byla Barbora Nádeníková. I ona měla špatný zrak, kvůli kterému musela nechat práce švadleny a na živobytí žebrot. Anna Vlastovicová jí sdělila, co se sta-

lo, a zároveň poslala svou dceru pro vodu. Barbora Nádeníková si s ní doma potírala oči. Tři týdny nato mohla ve mlýně oznámit, že se vyléčila.

Rovněž tak Pavel Boráň, trpící stejným neduhem. Anna i jemu vylíčila účinky maleniské vody, která muze uzdravila už do druhého dne.

### Kaplička

Tím sny podněcující vznik poutního místa neskončily. Anně Vlastovicové se zdál další, v němž ji mládenec a dívka vyzvali, aby zde nechala postavit kapličku. Když namítala, že nemá prostředky, další sny ji vybízely k tomu, ať nenechá Panu Marii v dešti. A další sen jí poradil, jak má výstavbu kapličky dosáhnout.

Konkrétně se týkal J. E. urozeného pána Wolfganga, říšského hraběte ze Sereny. Ten trpěl vysokými horečkami, kterých ho nedokázali zbavit ani nejlepší lékaři. V této souvislosti měla Anna Vlastovicová ve snu dostat pokyn, aby hraběti řekla o léčivé vodě a také slíbila, že se uzdraví, když na stavbu poskytne peníze.

Sen mu tlumočili pozlovický kněz P. Kotásek a biskupský misionář P. Jan Tuček. Hrabě prý váhal, nicméně dal slovo a tehdy měly horečky ustoupit. Alespoň to tvrdí zápis zaznamenaný 16. září 1741 rukou P. Jana Minikatiho z Pozlovic. Tentýž kněz také zaznamenal sny Anny Vlastovicové, která mu je roku 1739 odpřísáhla.

Kaplička byla postavena a 5. srpna 1735 vysvěcena. Slavnost konanou na svátek Panny Marie Sněžné, které byla stavba také zasvěcena, celebuloval s přispěním řady kněží uherskobrodský děkan P. Jan Trchalík. Kromě mecenáše stavby se slavnosti zúčastnila i hraběnka Kristina.

Již v roce 1750 se i díky množství poutníků, kteří sem mířili, dočkala kaple rozšíření. Podobu získala ve slohu barokním, a tu má víceméně dodnes. Jméno stavitele se nedochovalo. O další dva roky později se místo dočkalo vlastní duchovní správy. Prvním zdejším knězem byl P. Matěj Straka.

## Uzdravení

Poutní místo u Provodova je od počátku spojeno s četnými uzdraveními. Anna Vlačovicová, Barbora Nádeníková nebo Pavel Boráň nebyli jedinými, kteří zde našli milost. Jsou zdokumentovány další desítky případů, přičemž většina uzdravených událostí také odpovídá a jejich přísahy, často doložené vyšetřením, byly zaznamenány.

Například svědectví Jakuba Malíka z Horního Němčí z roku 1736, kdy měl v pravé ruce a noze velké bolesti a na končetinách otoky. Kvůli nim a kvůli příběhu jiného uzdravení se nechal dovézt ke kapličce u Provodova. S prosbami se obrátil k Panně Marii a následně se omyl vodou z místního pramene. Je zaznamenáno, že okamžitě pocítil úlevu, a když druhý den omytí zopakoval, mohl natrvalo odložit berle.

Uzdravení zde našli také manželé Španělovi ze Šumic, Kateřina roku 1732, Jiří o devět let později. Oba měli těžce nemocné a bolavé nohy, které se ale po omytí v maleniské vodě uzdravily.

Bartoloměje Řezku z Uherského Brodu zase sužovala bolest očí a postupná slepota. Jeho dcera se rozhodla obrátit na Pannu Marii z Provodova a ze své pouti k ní mu vodu přinesla. Již po prvním omytí se zrak zlepšil, po pravidelném omývání se uzdravil úplně.

Z Uherského Brodu pocházela také Františka Glosová. Její dítě umíralo na blíže neupřesněnou nemoc, trvající přes čtyři týdny. Její známá jí poradila, aby dítě omyla v maleniské vodě. Pro tu si matka k jedné sousedce také došla. Dítě jí potřela a druhý den prý bylo zdravé.

Jak bylo řečeno, výčet uzdravených by vydal na dlouhý seznam a alespoň v dochovaných svědectvích a přísahách přesáhne lečjaké známější poutní místo. Do roku 1760 také všichni uzdravení z pohybových nemocí nechávali v kostelíku své berle, které již nepotřebovali. Mělo jich být tolik, že poutníci ani nemohli obejít oltář. Ve zmíněný rok, stejně jako v roce 1863, byly z kostela vynešeny a spáleny.

### Panna Maria Provodovská

Vyobrazení Panny Marie, která kojí Jezulátko, není obvyklé. Nicméně právě na

provodovském poutním místě se s ním setkáváme – nad hlavním oltářem.

První takové ztvárnění darovala místu Dorota Jahodíková, která pocházela z Pašovic u Uherského Brodu. V Provodově našla uzdravení z těžké, sedm let trvající nemoci, kdy jí vředy pokrývaly celé tělo.

Na oslavu Panny Marie, již za uzdravení vděčila, chtěla poutní místo poctit obrazem. Jeden takový objevil Dorotin bratr Jiří Kaydušek. Dílo zakoupil před branami Vídně, odkud jej povoz dopravil do Starého Města. Následně byl donesen na Malenisko.

Nejprve byl uschován ve mlýně u Vlačoviců, přičemž jej Anna každou neděli a ve svátek pověsila na habr, který rostl u pramene léčivé vody. Traduje se, že roku 1722 byly na obraze po dobu čtrnácti dní k vidění krůpěje vody.

Pro obraz byl ze dřeva postaven domek, kde našel útočiště až do roku 1735. Tehdy ho děkan z Uherského Brodu P. J. Trchalík slavnostně posvětil. Přenesen byl na oltář nové kapličky, odkud byl později ještě přemístěn pod kůr.

Již zmínovaná hraběnka Kristina se před ním jednoho dne modlila a usoudila, že kostel by si zasloužil obraz důstojnější. Nechala tedy namalovat nový, velkolepější, a nechala ho bohatě vyzdobit.

Roku 1845 vznikla jeho kopie – tu zadal P. Jan Ambroz, který měl obavu, že se originál ve vlhkém prostředí kostela zničí. Práci měl na starost slavný brněnský malíř Jan Zelený, který se však od vzoru po-



*Venkovní poutní areál s kapličkou postavenou nad pramenem*

někud odchytil. Výsledek jeho práce byl umístěn nad oltář.

Osud původního obrazu i kopie pak není zcela jasný. Pracovalo se s verzí, že originál zůstal v Brně, ovšem četné prosby farníků jej navrátily zpět – místo měl najít pod kůrem, poté nad oltářem, kde má vi-

set dodnes. Mimo jiné to uvádí publikace o poutním místě od P. Františka Müllera.

Informaci ovšem vyvrátilo ohledání restaurátorkou, která určila, že dva ze tří zdejších obrazů jsou kopiemi z 30. let 20. století a ten třetí, z kaple ve vesnici, by starší být neměl. P. Lubomír Vačura a PhDr. Josef Pala v knize o Malenisku pak uvádějí, že originál obrazu se z Brna vůbec nevrátil.

Nicméně obraz má pro Malenisko velký význam. Zmíněný P. František Müller ve své knize zmiňuje modlitbu, která se k němu váže. Začíná slovy: „Před Tvým obrazem, ó Matko Páně, chceme prosby svoje skládati. Zachovej nás vždycky v své ochraně!“

### Křížová cesta

Voda na Malenisku je cílem poutníků dodnes. Vyvěrá za hlavním kostelem, v místě za oltářem. To je také původní místo studánky – po dostavění kostela, jehož zdi by byly vodou ohroženy, však byla voda svedena dále. Nad pramenem byla v polovině 19. století vystavěna kaplička, kterou zdobí obraz Panny Marie Provodovské, v roce 1943 namalovaný akademickým malířem Chmelinou.

Nad zmíněnou kapličkou začíná křížová cesta. Nahrazuje dvě předchozí. První křížovou cestu tvořily dřevěné sloupy se svatými obrázky, oživující les od roku 1877. Tu další nechal vystavět P. Ignác Havlíček.

Ta současná postupuje lesní cestou k vrcholu Brdů a k obci Řetěchov. Zastavení v podobě kapliček jsou vyrobena z hoříckého pískovce a vytvořil je olomoucký sochař V. Semerák. Cestu inicioval provodovský kněz P. Václav Strmiska a vznikla v průběhu první světové války. Vysvětil ji P. Václav Mizera při hlavní pouti 5. srpna 1917.

Většina zastavení je věnována padlým vojákům z Provodova a okolí nebo poutníkům putujícím v minulosti na Malenisko, kteří v první světové válce našli smrt. Zajímavostí například také je, že první a čtrnácté zastavení zdobí erby. Ty patří slavným rodům, jejichž příslušníci tato zastavení financovali – J. E. Maxmilian Mayer nebo hraběcí manželé Otto a Leopoldina Serényiovi.

### Cyril a Metoděj

Dvě zdejší pamětihodnosti jsou spjaté se svatými Cyrilem a Metodějem. Jedná se o Cyrilometodějskou lípu

a o Cyrilometodějský kříž. Co se lip týče, ty mají na Malenisku velkou tradici a před kostelem jich najdeme několik stáletých – deset z nich je chráněno státní památkovou péčí. Jejich přesné stáří určit nejde. Traduje se, že několik jich bylo vysázeno při stavbě původní kapličky, mají tedy více než 200 let. Některé mají být i starší.

Tou nejpozoruhodnější je pak Cyrilometodějská, pojmenovaná na základě pověsti. Měla vyrůst z rozpadajícího se pařezu, u něhož věrozvěstové v tehdejších pralesích Bílých Karpat hlásali Boží víru a dávali zde lidu poznávat Pannu Marii.

Na jejich význam u zadní strany malenické fary odkazuje kříž. Měří pět metrů, několik kusů kamene udržují svorky. První zmínka o něm sahá do roku 1761, odkdy zde nacházeli domov kněží. Druh kříže, jaký zde vidíme, byl stavěn ponejvíce v 17. století. Tyto památníky měly ukazovat na místa, kde rukama věrozvěstů padly sochy pohanských bohů, jejichž podobizny nahradily křesťanské kříže.

### „Překrásná Panno Maria!“

I stopy působení svatých a významných mužů dokládají velikost tohoto poutního místa. Svým způsobem ho kopíruje interiér poutního kostela, který plně vystihují slova půvab a čistota. Ty prameni z jednoduchosti a zároveň krásy hlavního oltáře, kde převládají bílá a zlatá barva.

Vedle milostného obrazu jej dotváří šest soch andělů. Dva, kteří drží harfy, jsou po stranách obrazu, jako by slavné dílo chránili. Obdivovat si zaslouží i po stranách oltáře stojící sochy svatých Cyrila a Metoděje.

Nejen po jejich pomyslných stopách můžeme putovat po Malenisku, ale i po stopách všech, kteří se ve svých nemocích a beznaději, kdy neviděli šanci na uzdravení klasickou medicinou, obrátili na Pannu Marii.

Přítom si možná říkali stejná slova, která se zpívají na závěr jedné z nejoblíbenějších poutních písní k Panně Marii Provodovské:

*„Tys pomocnice křesťanů, Matičko milá,  
Ty žádného neoslyšíš, kdo k tobě volá,  
vyslyš též i, Matko, nás,  
zvláště v tento dnešní čas,  
ó překrásná Provodovská Panno Maria!“*

## Rovní apoštolům - sv. Cyril a Metoděj

### Apoštolát

Každý křesťan má povinnost být apoštol, a to bez ohledu na svoje povolání. Vyplývá to ze svátosti křtu, kterým jsme se stali údem Kristova tajemného těla, a z daru víry, který jsme zadarmo od Boha dostali a který nesmí zůstat pouze naším osobním darem, ale musíme se o něj podělit s bratry a sestrami. Svatý Pavel řekl: „Podobně i my mnozí tvoříme pouze jediné tělo v Kristu a přitom každý sám o sobě jsme údem jeden druhému.“ (Řím 12,5) V těle se každý úd zajímá o dobro ostatních, jak čteme: „Trpí jeden úd? Všechny údy trpí spolu s ním. Jednomu údu se prokazuje úcta? Všechny údy se spolu s ním radují. Vy pak jste Kristovo tělo a každý sám jste údem.“ (1 Kor 12,26–27) Z toho plyne, že každý křesťan je povinen zabývat se o dobro druhých, o dobro svých bratrů a sester.

Svatý Jan Zlatoústý to vysvětluje takto: „Když se nám do paty zapíchne trn, celé tělo to cítí a snaží se co nejdříve trn odstranit. Hřbet se sehne, ruce natáhnou, aby jej vytáhly, hlava se skloní a oči se velmi starostlivě a pozorně dívají.“ Hřbet, ruce, hlava a oči nezanedbávají dobro nohy. Neřeknou si: „Co je mi po tom?“ ale každý svým způsobem utíká na pomoc tr-



píci údu. Tak ani křesťan nemůže nestarat se o svého bratra, ale je povinen pracovat podle svých možností pro dobro jeho duše. Zavazuje ho k tomu svátost křtu a dar víry. Svátostí křtu se stáváme údy tajemného Kristova těla, a tím také zodpovědnými za ostatní údy mystického těla Kristova. Dobro bližního je tedy i naším dobrem a zlo bližního je i naším zlem. Vůbec si neplní svoji křesťanskou povinnost ten, kdo zanedbává spásu svého bližního. Nemůže mít Krista za Hlavu, kdo nechce mít nic společného se svým bratrem a se svoji sestrou, kteří patří do téhož mystického těla, jehož Hlavou je Kristus. Pro křesťana je apoštolát natolik přísná povinnost, že ten, kdo si ji neplní, nemůže být pravým křesťanem.

Některé si Ježíš zvláště povolává pro apoštolát. Pro ně se apoštolát stává povoláním. Tak jako si on sám vyvolil dvánáct, tak si on sám povolává i další apoštoly, což vyplývá z jeho slov: „Ne vy jste si vyvolili mne; ale já jsem vyvolil vás.“ (Jan 15,16) Ale ne každý apoštol je stejně horlivý. Horlivost apoštola je odvislá od jeho lásky k Bohu a k nesmrtelným duším. Je-li horlivost apoštola malá, znamená to, že rovněž jeho láska k Bohu je malá. Vždyť je to nemožné, aby někdo velmi miloval Ježíše, a nemiloval jeho bratry a sestry, kteří jsou předmětem Ježíšovy lásky a horlivé péče. Můžeme říci, že lidské duše jsou Božím pokladem. Stvořil je úkonem lásky ke svému obrazu a podobě a úkonem ještě větší lásky je vykoupil krví svého jednorozeného Syna: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ (Jan 3,16) Kdo pronikl aspoň trochu do tajemství Boží lásky k lidem, ten nemůže zůstat lhostejný k jejich osudu. Svatý Jan Zlatoústý tvrdí, že na tomto světě není nic tak studeného jako křesťan, který se nestará o spásu bližního. Tento chlad je následkem velmi slabé anebo žádné lásky. Zažehneme ve svém srdci lásku a zapálí se v nás horlivost o spásu duší. Tehdy apoštolát již nebude pouhou povinností, ale

stane se požadavkem naší lásky k nesmrtelným duším. Tak jako plamen je pouze tam, kde je oheň, tak také horlivost o spásu nesmrtelných duší může být jen tam, kde je velká láska. Pouze láska je důvodem velkých činů, jichž je schopný apoštol.

V tomto měsíci vzpomínáme na apoštolu Slovanů a spolupatrony Evropy, svaté bratry Cyrila a Metoděje. Také je k našim předkům přivedla velká láska. Láska k Bohu a k nesmrtelným duším. Vždyť když sledujeme jejich život na Velké Moravě a jejich činnost spojenou s tolikými těžkostmi a oběťmi – a přitom se nenechali odradit od díla, které započali – máme jen jedno vysvětlení jejich počínání: Byla to jejich velká láska nejen k Bohu, ale i k duším našich předků. Proto vzpomínka na ně v nás vyvolává nejen vděčnost za jejich horlivost v apoštolátu, s jakou pracovali mezi našimi předky, ale také otázku: Co dnes děláme pro záchranu a spásu svých bližních my? Co děláme my křesťané, kteří jsme svátostí křtu povoláni k apoštolátu? A co my, které si Pán přímo povolal za apoštolu?

Dnešní doba velmi potřebuje apoštolu, a to horlivě. Náš národ je velmi poznamenán předcházejícím režimem, který svými ateistickými snahami silně deformoval vědomí i svědomí našich lidí. Duchovní deformace a nebezpečí, které hrozí jako její důsledek, musí všechny křesťany burcovat k horlivosti v apoštolátu. Kromě toho praktický materialismus a sekularizace pronikají hluboce do všech vrstev našeho národa. Dalším nebezpečím, jež ohrožuje naši dobu, jsou bludy, které mají otevřeny dveře dokořán. Pravda a morální zásady jsou častokrát odmítány, protože dnešní člověk chce pravdu a morálku přizpůsobit svým choutkám. Právě proto je dnes církev velmi kritizována, neboť stojí na straně Božích zákonů. Musíme si otevřeně říci, že dnes není doba odpočinku, ale doba, jež vyzývá k horlivé práci pro záchranu nesmrtelných duší. Nevymlouvejme se jeden na druhého, kněží na laiky, laici na kněze. Na každém z nás velmi záleží. Tak jako laici nemohou v některých záležitostech zastoupit kněze, podobně ani kněz někdy nemůže vykonat práci, kterou může udělat laik. Mnohdy se kněz nemůže dostat do určitého prostředí, v kterém křesťanství laici přímo žijí. Tam mohou být apoštolu jen

*V letošním roce, 14. února, jsme si připomněli 1150. výročí smrti svatého Cyrila. Jeho staroslověnský životopis obsahuje krásnou modlitbu, kterou se světec modlil před svou smrtí. Můžeme z ní čerpat inspiraci pro svou modlitbu a zároveň se posilovat vědomím, že ve svatém Cyrilovi máme přímluvce u Boha i my, nejen naši předkové – jeho současníci.*

\* \* \*

Přiblížila se hodina, kdy se Cyrilovi mělo dostat pokoje a kdy měl být přenesen do věčného života. Tu pozdvihl své ruce k Bohu a v slzách se modlil:

„Hospodine, můj Bože,  
ty, který jsi všechny kůry andělské i síly netělesné utvořil,  
nebe sklenul a zemi založil a vše, co jest, z nebytí v bytí přivedl,  
ty, který vždycky a všude nasloucháš těm, kdo činí tvou vůli,  
kdo se tě bojí a zachovávají tvá přikázání,  
vyslyš mou modlitbu a ochraň své věrné stádo,  
jemuž jsi mne, svého neužitečného a nehodného služebníka,  
postavil do čela.  
Ty, který všechny zbavuješ všeliké bezbožné a pohanské zloby  
těch, kdo rouhavě mluví proti tobě,  
dej, ať se tvá církev hojně rozroste,  
spoj všechny vjedno, učini je lidem vyvoleným,  
ať jsou jedné mysli v tvé pravé víře a správném vyznání  
a vdechni jim do srdce slovo svého učení.  
Je to jistě tvůj dar, žes nás nehodné přijal za hlasatele evangelia svého Krista.  
Odevzdávám ti jakožto tvé ty, které jsi mi světil:  
usilují o dobré skutky a konají, co je ti milé.  
Spravuj je svou mocnou pravicí, vezmi je pod ochranu svých křídel,  
ať všichni chválí a oslavují tvé jméno,  
Otče i Synu i Duchu Svatý, navěky. Amen.“

*Ze „Života svatého Cyrila“ (Žitije Konstantina, XVIII)*

oni. Svatý otec Jan Pavel II. vyzýval laiky těmito slovy: „Křesťané – laici jsou jako »synové a dcery zaslíbení« povoláni k tomu, aby ve světě dosvědčovali velikost a plodnost té naděje, kterou nesou v srdcích. Naděje založené na učení a díle Ježíše Krista, jenž zemřel a vstal z mrtvých ke spásě celého světa.“ (27. 1. 1994)

Apoštolát může být uskutečňován různým způsobem a láska vybírá vždy ten nejvhodnější pro dané prostředí, v jakém se apoštol nachází. Může to být slovo, ale to slovo nemusí být vždy přijato. I to nejvhodnější slovo může být bez účinku. To, co v apoštolátu vždy přináší užitek, je apoštolát modlitby, oběti a osobního příkladu pravého křesťanského života. Tyto způsoby apoštolátu nezklamou a pro každého křesťana jsou vždy přístupné. Ne každý umí říci vhodné slovo, ale modlit se, obětovat se a žít vzorným křesťanským životem může každý křesťan, který má o to zájem.

Nikdy nesmíme zapomenout, že povolání laiků k apoštolátu je spojeno s jejich účastí na životě církve, s důsledným

a důvěrným společenstvím se samotným Kristem. Pro všechny křesťany platí Kristova slova: „Zůstávejte ve mně jako já ve vás ... neboť jste-li mimo mne, nemůžete dělat nic.“ (Jan 15,4–5) Tedy ne my obracíme duše, ale Ježíš skrze nás. A duši apoštolátu je láska k Ježíši a k nesmrtelným duším, které byly tak draze vykoupeny předrahou krví našeho Spasitele Ježíše Krista. Čím větší je láska, tím větší je i apoštolátská horlivost. Dnešnimu světu mohou pomoci jen horliví apoštolové. Proto se mnoho modleme a prosíme o velkou lásku k Ježíši a k bližním, abychom byli horlivými a plodnými apoštolu. Takové nás potřebuje Bůh, církev, náš národ i dnešní svět.

Panno Maria, Matko Boží a Matko naše, přimlouvej se za nás, abychom byli takovými apoštolu, jaké potřebuje současná doba!

*Z Ludová čítanka na nedele  
a sviatky 7/2006.*

*Pravidelná příloha časopisu Misionár.  
Přeložil -dd- (Redakčně upraveno)*

# Výroční rok kněžny Ludmily

Tisková zpráva, 28. 5. 2019, Senát Parlamentu ČR, Praha

**S**polek a stejnojmenný projekt Svatá Ludmila 1100 let (<http://www.svatoludmila.cz/cs>) organizoval seminář na půdě Senátu v rámci příprav na celonárodní oslavy významného jubilea 1100 let od smrti kněžny Ludmily, které se uskuteční v roce 2021. Seminář se konal pod záštitou předsedy Senátu Jaroslava Kubery.

Seminář s názvem **Výroční rok kněžny Ludmily** zahájil místopředseda Jiří Oberfalzer: „*Nad projektem důstojného uctění a připomenutí jubilea a mučednické smrti kněžny Ludmily převzal záštitu předseda Senátu Parlamentu ČR, aby tak podtrhl význam kněžny Ludmily nejen jako první české světice, ale zejména jako zakladatelky české státnosti. V jubilejním roce 2021 budeme v prostorách Senátu hostit významné akce spojené s celonárodními oslavami v rámci Roku kněžny Ludmily.*“

Na úvod dále promluvil radní pro oblast kultury a památkové péče Středočeského kraje Karel Horčíčka: „*Svatá Ludmila byla výjimečnou osobností našich dějin. Stála na počátku rodící se moci přemyslovské dynastie a byla i příkladnou světící. Její mládí, život i smrt byly svázány s územím dnešního Středočeského kraje. I z toho důvodu jsme nad akcemi, které budou připomínat 1100 let od její smrti, převzali záštitu a budeme jejich hlavními partnery.*“

Vznik projektu přiblížil Martin Hrdlička, předseda spolku a starosta obce Tetín, kde byla kněžna Ludmila roku 921 zavražděna. Uvedl, že spolek vznikl již v roce 2015, protože jubileum vnímal jako příležitost k osvětě veřejnosti a připomenutí si kněžny Ludmily hned z několika úhlů pohledů. Jako první českou panovnicí, první českou pokřtěnou ženu, babičku i vychovatelku sv. Václava a první českou světící: „*Po vřelém přijetí projektu v rámci našich zahraničních cest ale můžeme kněžnu Ludmilu směle nazývat matkou národů. Na jaře letošního roku jsme se v Kyjevě setkali se dvěma nejdůležitějšími církevními představiteli země: metropolitou Ukrajinské pravoslavné církve Epifanijem*

*Dumenkem a s arcibiskupem Ukrajinské řeckokatolické církve Svyatoslavem Ševčukem, a to vše za podpory ministra zahraničí Tomáše Petříčka. Ekumenismus vnímáme v projektu za klíčový,*“ doplňuje.



Ředitelka projektu Miroslava Janičatová zmínila, že posláním spolku a projektu je péče o odkaz kněžny Ludmily v ohledech jeho uchování, šíření a prezentování široké veřejnosti a to tak, aby v roce 2021 došlo k důstojnému uctění a připomenutí její mučednické smrti: „*V roce výročí plánujeme aktivity ve spolupráci s řadou státních institucí. Konkrétně národní*

*výstavu ve spolupráci s Národní galerií, mezinárodní konferenci na Univerzitě Karlově, vydání monografie s Nakladatelstvím Lidové noviny, národní ekumenickou poutí na Tetín nebo také usilujeme o příjezd papeže Františka při příležitosti jubilea do republiky. Jak velké oslavy ale nakonec budou, přímo závisí na finančním vstupu státu a Ministerstva kultury do národních oslav.*“

V rámci semináře dále vystoupil Jakub Izdný z Ústavu světových dějin Univerzity Karlovy, který publiku představil kněžnu Ludmilu v historických souvislostech. Připomenul důležitou roli Ludmily a jejího muže Bořivoje I. pro počátky existence českého státu, pro začlenění Čech do prostoru křesťanské evropské civilizace a význam světice jako národního symbolu v celých českých dějinách. Duchovní rozměr svaté Ludmily představil ředitel Pastoračního střediska Arcibiskupství pražského Michal Němeček, který mimo jiné zmínil, jak velkou příležitostí může být výročí svaté Ludmily k aktivování duchovních kořenů v Česku.

V diskusi po semináři vystoupil Václav Kolaja, velvyslanec ČR při Svatém stolci, a potvrdil návštěvu předsedy poslanecké sněmovny Radka Vondráčka ve Vatikánu a pozvání papeže Františka na rok výročí do republiky. Mimo jiných se k tématu vyjádřili rovněž zástupci pravoslavné církve, místopředseda pro oblast kultury a sportu Prahy 2 Jaroslav Šolc a Jan Pijáček, člen rady rozvoje venkova a cestovního ruchu Zlínského kraje, kteří potvrdili aktivní spolupráci na projektu.

## Svatá Ludmila 1100 let z.s.

Spolek Svatá Ludmila 1100 let zajišťuje národní oslavy k výročí 1100 let od mučednické smrti svaté Ludmily, které proběhnou v roce 2021. V České republice pořádá již od svého vzniku v roce 2016 řadu kulturních a vzdělávacích aktivit a své působení rozšiřuje i do zahraničí.

Mgr. Miroslava Janičatová  
ředitelka projektu  
(Redakčně upraveno)



*Svatá Ludmila a její vnuk Svatý Václav v kostele svatého Cyrila a Metoděje v Olomouci. Idealizované zobrazení (autor Jano Köhler), neboť v době smrti Ludmily bylo Václavovi asi 14 let.*

## Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (61)

### 11. Budoucnost (Druhá část)

Skutečně, již od prvního poselství dne 12. dubna 1947 mu [B. Cornacchiolovi] Panna Maria od Zjevení prorokovala dvě události, ke kterým mělo dojít teprve v budoucnosti:<sup>(1)</sup>

„Jsou pro vás připraveny tvrdé chvíle a předtím, než se Rusko obrátí a opustí cestu ateismu, vypukne hrozné a těžké pronásledování.“

„Budou dny bolesti a smutku. Z východní strany silný národ, avšak vzdálený od Boha, zahájí hrozný útok a zničí nejsvětější a nejposvátnější věci, až mu bude dáno, aby tak učinil.“

První věta týkající se Ruska ihned připomíná fatimské tajemství se žádostí Panny Marie o zasvěcení Ruska jejímu Neposkvrněnému Srdci:

„Budou-li přijaty moje požadavky, Rusko se obrátí a bude mír; když se tak nestane, rozšíří své bludy po světě a bude podněcovat války a pronásledování Církve. Dobří lidé budou mučeni, Svatý otec bude muset hodně trpět, mnohé národy budou zničeny.“ (*Lucii dne 13. července 1917*)

Druhá věta nás přivádí do přímé současnosti se stále více se opakujícími násilnými akcemi Islámského státu, který hrozí, že se rozšíří neomezeně na Západ a že zničí křesťanské komunity.

Cornacchiolovy tvrdé a inspirované úvahy se neobracejí nerozlišeně proti jiným náboženstvím a jejich vyznavačům, nýbrž jako hanebný označují radikalismus těch, kdo zneužívají víru pro politické a ideologické účely. Zvláště vzhledem k islamismu má jeho kritika za cíl ty, kteří fundamentalistickým způsobem čtou Korán a popouzejí k násilím proti těm, kdo smýšlejí odlišně.

To dokumentuje báseň *Ten neblahý zlovestný sen*, kterou Bruno napsal na počátku roku 2000 a jež předjímá znepokojení, která se v těchto posledních časech stále více šíří: „Drazi islámští fundamentalisté / nejsou Mohamedovi muslimové, / maskují se, jsou d'ábelští, / i když připouštím, že v Kosovu, Čechensku, Indii, / Východním Timoru, Súdánu a také Slavonii / islám se znovu objevuje jako fundamentalistický, / po Lepantu a Vidni<sup>(2)</sup> se opijí fanatismem / a zabijí při prvním pohledu. / Je to sen to-

hoto rána, / každý křičí: »Smrt křesťanům«; / následují pravá jatka! / Fundamentalisté křičí: »Mamlasi!« / »Ať žije Alláh a Mohamed v Medině...« / Krve mají plné ruce!“

Zvlášť působivá je zkušenost, kterou vizionář prožíval v noci mezi 31. prosincem 1984 a 1. lednem 1985, stále na hranicích mezi snem a proroctvím. Vyprávění je dramatické:

„Pociťuji přenesení (celého těla) do centra Říma, přesněji na Benátské náměstí.<sup>(3)</sup> Tam bylo shromážděno mnoho lidí, kteří křičeli: »Pomsta! Pomsta! Hrozná pomsta!«; na náměstí i na přilehlých náměstích a na ulicích bylo mnoho mrtvých. Teklo mnoho krve; vidím ale také mnoho krve – třebaže jsem na Benátském náměstí – na asfaltu celého světa, (protože z Benátského náměstí mi byl představen – uvnitř nebo zvnějšku, nevím) celý svět, celý politý krví! Znenadání všechen ten lid, který křičel: »Pomsta, pomsta, hrozná pomsta«, začíná křičet: »Všichni k Svatému Petru! Všichni k Svatému Petru!«; také já jsem byl v davu tlačén k Svatému Petru; procházeli jsme, všichni namačkání, třídou Viktora Emanuela<sup>(4)</sup> a všichni neustávali křičet jako nějaký zpěv nenávisť a hněvu: »Pomsta!«

Spolu s tímto křikem slyšel Bruno další slovo, zběsile skandované: *Bezbožník*, což v ruštině, jak objevil následně, znamená: „Bezbožník“:

„Přicházíme na ulici Smíření<sup>(5)</sup>, zdáli vidím chrám sv. Petra – na konci ulice Smíření – a opírám se rameny o zeď jedné budovy, odkud jsem již v roce 1950 viděl zdáli Svatého Petra a papeže Pia XII., který z lodžie vylašoval dogma o nanebevzetí Panny Marie! Tehdy se za všechny modlím, za všechny tento lid, který křičel: »Pomsta!« a šel na náměstí. Znenadání slyším hlas, který mi říká (nebyl to však hlas Panny Marie): »Nezůstávej zde: běž také ty na náměstí.«“

Na náměstí uvnitř kolonády byli papež, kardinálové, biskupové, kněží a řeholníci:

„Všichni plakali. Údiv: byli bosí a bílým kapesníkem v pravé ruce si utírali slzy; a měli (viděl jsem to dobře) v levé ruce popel. Já se dívám a cítím ve svém nitru velkou bolest a ptám se: »Proč však, Pane, toto všechno? Proč?« Slyším hlas, který volá: »Smutek! Velký smutek! Modle-

te se, aby přišla pomoc shůry!«; a toto byl hlas Panny Marie: »Čiňte pokání! Modlete se! Pokání!« Pak třikrát opakuje: »Modlete se! Modlete se! Modlete se! Pokání! Pokání! Pokání! Oni pláčou, protože již nemohou zadržet a zastavit zlo, které se šíří v srdci a v duchu člověka ve světě! Člověk se musí navrátit k pravému Bohu!«; poté říká: »K svatému Bohu; a nediskutovat, k jakému Bohu!« Tehdy slyším jiné, silnější zvolání, které říká: »Já jsem!« (Nebyl to již hlas Panny Marie.)<sup>(6)</sup> Pak mluví opět Panna Maria: »Člověk se musí pokorit a být poslušný Božího zákona a nehledat jiný zákon, který ho vzdaluje od Boha! Jak máme žít? Moje Církev (a zde mění hlas) je jedna: a vy jste jich učinili tolik! Moje Církev je svatá: a vy jste ji znesvětili! Moje Církev je katolická: je pro všechny lidi dobré vůle, kteří přijímají svátosti a žijí z nich! Moje Církev je apoštolská: učte cestě pravdy a budete mít a darujete světu život a pokoj! Buďte poslušní, pokorťe se, čiňte pokání, a budete mít mír!«“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“

(Milano: Adriano Salani, 2016)

vybral a přeložil

fr. Štěpán Maria Filip OP

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> V úvodu této jedenácté kapitoly se psalo o tom, jak Bruno Cornacchiola identifikoval na dvou mramorových deskách na podlaze chrámu sv. Petra v Římě symbolické vyjádření dvou protivníků Církve, totiž islámu a Ruska. [pozn. překl.]

<sup>(2)</sup> Bruno Cornacchiola zde připomíná dvě slavné bitvy, v nichž křesťanská vojska zvítězila nad vojsky tureckými: námořní bitvu u Lepanta v roce 1571 a bitvu u Vidně v roce 1683. Na počest prvního vítězství byl ustanoven svátek Panny Marie Růžencové a na počest druhého vítězství svátek Jména Panny Marie. [pozn. překl.]

<sup>(3)</sup> Benátské náměstí (*piazza Venezia*) leží v geografickém středu starého Říma. [pozn. překl.]

<sup>(4)</sup> Třída Viktora Emanuela (*corso Vittorio Emanuele*) je široká ulice, která směřuje před řekou Tiberou k chrámu sv. Petra. [pozn. překl.]

<sup>(5)</sup> Ulice Smíření (*via della Conciliazione*) je opět široká ulice, která již za řekou Tiberou vyúsťuje na náměstí Sv. Petra. [pozn. překl.]

<sup>(6)</sup> Jak je patrné, byl to hlas samotného Boha. [pozn. překl.]

## Pondělí 1. 7. 2019

**6:05** Klapka s ... (93. díl): Michaela Záhorská **7:15** Po volání: s jezuitů z Brna **8:15** Dar z Medžugorje **8:35** Harfa Noemova: NF Impuls – A. Dvořák **9:00** GOODwillBOY III. (1. díl): Church is Community **9:40** V posteli chit-chat (1. díl) **10:35** Ars Vaticana (18. díl) **10:45** Buon giorno s Františkem **11:40** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **11:45** Mašinky (5. díl): O mašince s voňavým kouřem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu **13:05** Blahořečení Tita Zemana **13:30** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti **14:00** Mezi pražci (78. díl): Červen 2019 **14:50** Múzeum Kysuckej dediny vo Výchyllovke **15:10** Cesta k andělům (50. díl): Veronika Sedláčková – zpravodajka a novinářka **16:05** V souvislostech **16:25** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak potěšit zpovědníka **17:45** Víra do kapsy: Talenty **18:05** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **18:10** Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách **18:20** GOODwillBOY III. (1. díl): Church is Community **19:00** V posteli chit-chat (1. díl) **20:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (1. díl): Úžas a zděšení: Zjevení Boha, který se stal člověkem **20:55** Myanmar – Hora snů **21:25** Terra Santa News: 26. 6. 2019 **21:50** Kulatý stůl (237. díl): Hranice v mezilidských vztazích **23:25** ARTBITR – Kulturní magazín (32. díl): S Josefem Koudelkou **23:45** Noční univerzita: Pavel Kalina – Kostel pro 21. století **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Úterý 2. 7. 2019

**6:05** Klapka s ... (94. díl): Junior **7:05** Víc než chrám: Jednota různého **7:30** Pod lampou **9:35** V souvislostech **10:00** GOODwillBOY III. (2. díl): LIVE IN Ukraine **10:30** V posteli chit-chat (2. díl) **11:25** Karmelitky z Nenshatu **11:40** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **11:45** Mašinky (6. díl): O ubrečené mašince a borůvkových knedlíkách **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu **13:05** Adopce srdce **13:45** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Co je bez chvění, není pevné **14:10** Královna a Matka Chorvatů **14:55** Tělem i duší **15:05** Cesta k andělům (51. díl): Jiří Stivín – hudebník **16:00** Cvrlíkáni (53. díl): David Stypka & Bandjeez **17:10** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **17:30** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **18:00** Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera **18:10** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **18:15** GOODwillBOY III. (2. díl): LIVE IN Ukraine **18:45** V posteli chit-chat (2. díl) **19:35** Zpravodajské Noeviny: 2. 7. 2019 [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **21:30** Řeckokatolický magazín (208. díl) [P] **21:50** Terra Santa News: 26. 6. 2019 **22:15** Hlubinami vesmíru SPECIÁL: Zatmění slunce v Chile 2019 [L] **23:20** Světlo pro Evropu (12. díl): Den europoslance **23:30** Propast **0:05** Člověk a média – Ohrožení veřejnoprávních médií **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Středa 3. 7. 2019

**6:05** Klapka s ... (95. díl): Eva a Jaroslav Boudovi **7:10** Zpravodajské Noeviny: 2. 7. 2019 **7:30** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak potěšit zpovědníka **8:50** Víra do kapsy: Boží slovo v našem životě **9:05** GOODwillBOY III. (3. díl): NATO **9:40** V posteli chit-chat (3. díl) **10:30** Za operou **11:25** Společně pro lepší společnost **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kapele Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory **13:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (1. díl): Úžas a zděšení: Zjevení Boha, který se stal člověkem **13:45** Ars Vaticana (13. díl) **14:05** ARTBITR – Kulturní magazín (32. díl):

## TELEVIZE DOBRÝCH ZPÁV



- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz)

S Josefem Koudelkou **14:20** Cesta k andělům (52. díl): Jaroslav Šebek – historik **15:10** Zpravodajské Noeviny: 2. 7. 2019 **15:30** Zdeněk Pololánik, skladatel **16:05** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **16:25** Noemova pošta: Červen 2019 **18:00** Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky **18:10** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **18:15** GOODwillBOY III. (3. díl): NATO **18:50** V posteli chit-chat (3. díl) **19:35** Terra Santa News: 3. 7. 2019 [P] **20:00** Večer chval (69. díl): Přehlídka církevních škol Odry **21:10** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **21:35** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Ježíš, Zacheus a my **23:10** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti **23:40** Letem jazzem (3. díl) **0:45** Plavební stupeň Přelouč **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Čtvrtek 4. 7. 2019

**6:05** Klapka s ... (96. díl): Františkem Soukupem **7:10** Terra Santa News: 3. 7. 2019 **7:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Co je bez chvění, není pevné **7:55** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (134. díl): Píseňské písně **9:15** Světlo pro Evropu (12. díl): Den europoslance **9:30** GOODwillBOY III. (4. díl): Press **10:05** V posteli chit-chat (4. díl) **11:05** Víra do kapsy: Média **11:20** Zřím Řím **11:40** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **11:45** Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu: Sestřih z prmiční mše svatě **13:10** Muzikanti, hrajte **13:45** Noemova pošta: Červen 2019 **15:20** Křesťané na Arabském poloostrově **15:45** Ars Vaticana (14. díl) **16:00** ŽIVĚ Z VELEHRADU: Dny lidí dobré vůle 2019 [L] **18:05** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **18:10** Mašinky (9. díl): O bludné výhybce **18:20** GOODwillBOY III. (4. díl): Press **18:55** V posteli chit-chat (4. díl) **20:00** Cvrlíkáni (54. díl): Pavel Helan **21:10** Zpravodajské Noeviny: 2. 7. 2019 **21:30** Večeře u Slovaka: 14. neděle v mezidobí [P] **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Večer chval (73. díl): Brno Worship **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Pátek 5. 7. 2019

**6:05** Klapka s ... (97. díl): Ing. Luborem Patschem **7:10** 25. Svatohubertské slavnosti na Kuksu **7:30** Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti **8:00** Velehradská zastavení: Díl 1. – Unionistické kongresy **8:10** Kulatý stůl (34. díl): Cyril a Metoděj **9:40** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnická bazilika **10:00** GOODwillBOY III. (5. díl): Vox **10:40** V posteli chit-chat (5. díl) **11:35** Velehradská zastavení: Díl 2. – Cyrilometodějská tradice v Olomouci **11:45** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svatě u příležitosti oslav 200 let narození Dona Boska **13:10** Slovanský Velehrad **13:30** Velehradská zastavení: Díl 3. – Arcibiskup Antonín Cyril Stojan **13:45** Slavnostní koncert z Velehradu k 1150. výročí příchodu věrozvěstů na Moravu: Slavnostní koncert z Velehradu 2013 **14:50** Velehradská

zastavení: Díl 4. – Slavení východní liturgie **15:00** Cesta k andělům (54. díl): Bronislav Matulík – kazatel a novinář **16:00** Bazilika s tajemným světlem (3. díl): Mučednická bazilika **16:10** Velehradská zastavení: Díl 5. – Působení Tovaryšstva Ježíšova **16:23** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **17:20** Ars Vaticana (12. díl) **17:30** Olivovník – dar bohyně Athény (2. díl) **18:00** Bazilika s tajemným světlem (4. díl): Mučednická bazilika **18:10** Velehradská zastavení: Díl 6. – Poutníci ze Slovenska **18:25** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **18:30** Mašinky (9. díl): O bludné výhybce **18:40** Svatí Cyril a Metoděj **19:00** Valašské tance z Rožnovska: Rožnovské slavnosti 2019 [L] **20:45** Bazilika s tajemným světlem (5. díl): Cyrilometodějská bazilika **21:00** Beránci a vlci: Rožnovské slavnosti 2019 [L] **22:40** Velehrad v době nesvobody **23:05** Večeře u Slovaka: 14. neděle v mezidobí **23:30** Velehradská zastavení: Díl 7. – Cestami ekumenismu **23:45** Outdoor Films s Richardem Štěpánkem (80. díl): Vzdát můžeš zítra **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Sobota 6. 7. 2019

**6:05** Terra Santa News: 3. 7. 2019 **6:30** Po volání: s paulány ve Vranově u Brna **7:35** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **7:55** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **8:15** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **8:20** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **8:55** GOODwillBOY III. (6. díl): Football **9:35** V posteli chit-chat (6. díl) **10:25** Festival UNITED 2018: sobotní večerní program **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Slavnostní zahájení festivalu a Kdo vyskočí, ten je chlap!: Rožnovské slavnosti 2019 [L] **16:25** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **18:00** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **18:05** Mašinky (9. díl): O bludné výhybce **18:15** GOODwillBOY III. (6. díl): Football **18:55** V posteli chit-chat (6. díl) **19:45** Světlo pro Evropu (13. díl): Štrasburkem krok po kroku **20:00** Poletuchy: Na skok do Zlína **20:45** V pohorách po horách (57. díl): Brestová – Roháče [P] **21:00** Ozvěny slavnosti: Rožnovské slavnosti 2019 [L] **22:35** Outdoor Films s Miloslavem Stinglem (10. díl): Neustále ve spisovatelské pubertě **0:10** Stíny nad Libavou **0:45** Řeckokatolický magazín (208. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Neděle 7. 7. 2019

**6:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Co je bez chvění, není pevné **6:30** Putování Modrou planetou: Kamčátka, krásná neznámá **7:05** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **8:05** Řeckokatolický magazín (208. díl) **8:20** Cvrlíkáni (54. díl): Pavel Helan **9:30** Světlo pro Evropu (13. díl): Štrasburkem krok po kroku **14:05** Jak potkávat svět (59. díl): S Marií Rottrovou **15:30** V dobrém sa rozejdem: Rožnovské slavnosti 2019 [L] **17:35** Česká věda **17:55** Sedmihlásky (8. díl): U suseda syneček **18:00** Animované příběhy velikánů dějin: George Washington (1732–1799) **18:30** Noemova Archa **19:20** Indonésie: Otec Stef [P] **20:00** Jako hořčičné zrnko (1. díl) **20:50** Cimbal Classic: kostel sv. Šimona a Judy v Praze **22:10** Výpravy do divočiny: Gorily na dosah **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** O kom, o čem: Profesor Rudolf Haša **0:30** Nevybroušené diamanty **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

**Pondelok 1. 7. o 20:05 hod.:**

**Klenotnica / Posolkyňa Božej lásky**

Fragmenty z duchovných kníh nadprirodzene vnuknutých v storočiach pred nami.

**Utorok 2. 7. o 20:25 hod.: V Kontexte (Juraj Vittek:**

**Katolíci a ľudia s homosexuálnou tendenciou**

Jedna z prvých otázok, ktorú mi položili birmovanci, bola: „Prečo neznášate homosexuálov?“ Uvedomil som si, kam sa posúva myslenie našich súčasníkov. Aký postoj má mať k homosexuálnym ľuďom katolíci? Aké je učenie Cirkvi o homosexualite?

**Streda 3. 7. o 21:30 hod.:**

**Jeden na jedného (Trest smrti)**

Analýza aktuálnych udalostí v spoločenskom, politickom a cirkevnom živote. S Ľubou Oravovou a Martinom Kramarom.

**Štvrtok 4. 7. o 17:00 hod.:**

**Svätá liturgia sv. Jána Zlatoústeho z Terchovej**

Priamy prenos z kostola sv. Cyrila a Metoda.

**Piatok 5. 7. o 11:00 hod.:**

**Svätá omša z Terchovej**

Priamy prenos z hory Oravcové pri príležitosti sviatku sv. Cyrila a Metoda.

**Sobota 6. 7. o 17:00 hod.:**

**Otváracia odpustová svätá omša z Levoče**

Priamy prenos z Mariánskej hory v Levoči.

**Nedeľa 7. 7. o 10:00 hod.:**

**Slávnostná odpustová svätá omša z Levoče**

Priamy prenos z Mariánskej hory v Levoči.

Sdružení Servi della Sofferenza srdečne zve na **duchovnú obnovu OTEC PIO Z PIETRELCINY A PANNA MARIA.**

**KDE:** Duchovný centrum Vranov u Brna • **KDY:** 20. 7. 2019 od 9 hodín.

Program pro děti je zajištěn sestrami institutu Servi della Sofferenza. Možnost ubytování od pátku do neděle.

**Přihlášky a dotazy:** [spol.o.pia@gmail.com](mailto:spol.o.pia@gmail.com), tel. 607 787 180.

**BREVIÁŘ PRO LAIKY**

**29. ČERVNA – 6. ČERVENCE 2019**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

| Uvedení do první modlitby dne: | NE 30. 6.        |      | PO 1. 7. |      | ÚT 2. 7. |      | ST 3. 7. |      | ČT 4. 7. |      | PÁ 5. 7. |      | SO 6. 7. |      |      |      |
|--------------------------------|------------------|------|----------|------|----------|------|----------|------|----------|------|----------|------|----------|------|------|------|
| Antifona                       | 812              | 912  | 826      | 928  | 841      | 945  | 1673     | 1892 | 1722     | 1941 | 1722     | 1941 | 1666     | 1883 |      |      |
| Žalm                           | 783              | 881  | 783      | 881  | 783      | 881  | 786      | 884  | 783      | 881  | 783      | 881  | 783      | 881  |      |      |
| <b>Ranní chvály:</b>           |                  |      |          |      |          |      |          |      |          |      |          |      |          |      |      |      |
| Hymnus                         | 812              | 913  | 827      | 928  | 842      | 945  | 1673     | 1893 | 1415     | 1590 | 1420     | 1595 | 1666     | 1883 |      |      |
| Antifony                       | 813              | 914  | 828      | 929  | 843      | 946  | 1413     | 1588 | 1416     | 1591 | 1421     | 1595 | 906      | 1014 |      |      |
| Žalmy                          | 813              | 914  | 828      | 930  | 843      | 946  | 813      | 914  | 813      | 914  | 813      | 914  | 906      | 1014 |      |      |
| Krátké čtení a zpěv            | 816              | 917  | 831      | 933  | 847      | 950  | 1674     | 1894 | 1416     | 1591 | 1421     | 1596 | 1668     | 1885 |      |      |
| Antifona k Zach. kantiku       | 702              | 792  | 831      | 933  | 847      | 950  | 1413     | 1588 | 1416     | 1592 | 1421     | 1596 | 1669     | 1886 |      |      |
| Prosby                         | 817              | 917  | 831      | 933  | 847      | 951  | 1675     | 1894 | 1724     | 1943 | 1422     | 1596 | 1655     | 1886 |      |      |
| Závěrečná modlitba             | 702              | 792  | 832      | 934  | 847      | 951  | 1413     | 1588 | 1416     | 1592 | 1422     | 1597 | 1656     | 1888 |      |      |
| <b>Modlitba během dne:</b>     |                  |      |          |      |          |      |          |      |          |      |          |      |          |      |      |      |
| Hymnus                         | 817              | 918  | 832      | 934  | 848      | 952  | 792      | 890  | 879      | 984  | 1264     | 1402 | 910      | 1019 |      |      |
| Antifony                       | 818              | 919  | 833      | 935  | 848      | 952  | 863      | 968  | 879      | 985  | 1422     | 1597 | 910      | 1019 |      |      |
| Žalmy                          | 818              | 919  | 833      | 935  | 849      | 953  | 863      | 968  | 879      | 985  | 1265     | 1403 | 911      | 1019 |      |      |
| Krátké čtení                   | 820              | 921  | 835      | 937  | 851      | 955  | 1676     | 1895 | 882      | 988  | 1422     | 1597 | 913      | 1022 |      |      |
| Závěrečná modlitba             | 702              | 792  | 835      | 938  | 851      | 955  | 1413     | 1588 | 882      | 988  | 1422     | 1597 | 913      | 1022 |      |      |
| <b>Nešpory:</b>                |                  |      |          |      |          |      |          |      |          |      |          |      |          |      |      |      |
|                                | <b>SO 29. 6.</b> |      |          |      |          |      |          |      |          |      |          |      |          |      |      |      |
| Hymnus                         | 1409             | 1584 | 821      | 922  | 837      | 939  | 852      | 956  | 1413     | 1589 | 1423     | 1598 | 1423     | 1598 | 915  | 1024 |
| Antifony                       | 1410             | 1585 | 822      | 923  | 838      | 940  | 853      | 957  | 1413     | 1588 | 1719     | 1937 | 1424     | 1599 | 916  | 1025 |
| Žalmy                          | 1678             | 1897 | 823      | 924  | 838      | 940  | 853      | 957  | 1678     | 1897 | 1719     | 1937 | 1729     | 1947 | 916  | 1025 |
| Kr. čtení a zpěv               | 1410             | 1585 | 825      | 926  | 840      | 943  | 856      | 960  | 1680     | 1900 | 1424     | 1599 | 1424     | 1599 | 918  | 1027 |
| Ant. ke kant. P. M.            | 1411             | 1585 | 703      | 793  | 840      | 943  | 856      | 960  | 1414     | 1589 | 1420     | 1594 | 1424     | 1599 | 703  | 793  |
| Prosby                         | 1411             | 1586 | 826      | 927  | 841      | 944  | 856      | 960  | 1681     | 1900 | 1425     | 1600 | 1425     | 1600 | 918  | 1028 |
| Záv. modlitba                  | 1408             | 1582 | 702      | 792  | 841      | 944  | 857      | 961  | 1413     | 1588 | 1422     | 1597 | 1422     | 1597 | 703  | 794  |
| <b>Kompletář:</b>              | 1242             | 1379 | 1242     | 1379 | 1247     | 1384 | 1250     | 1387 | 1254     | 1391 | 1238     | 1374 | 1242     | 1379 | 1238 | 1374 |

**Liturgická čtení**

**Neděle 30. 6. – 13. neděle v mezidobí (v olomoucké katedrále slavnost Výročí posvěcení katedrály)**  
1. čt.: 1 Král 19, 16b.19–21  
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11  
Odp.: 5a (*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.*)  
2. čt.: Gal 5,1.13–18  
Ev.: Lk 9,51–62

**Pondělí 1. 7. – ferie**  
1. čt.: Gn 18,16–33  
Ž 103(102),1–2.3–4.8–9.10–11  
Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)  
Ev.: Mt 8,18–22

**Úterý 2. 7. – ferie**  
1. čt.: Gn 19,15–29  
Ž 26(25),2–3.9–10.11–12  
Odp.: 3a (*Tvou dobrotu, Pane, mám na zřeteli.*)  
Ev.: Mt 8,23–27

**Středa 3. 7. – svátek sv. Tomáše**  
1. čt.: Ef 2,19–22  
Ž 117(116),1.2  
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)  
Nebo: *Aleluja.*  
Ev.: Jan 20,24–29

**Čtvrtek 4. 7. – nezávazná památka sv. Prokopa nebo sv. Alžběty Portugalské (v Čechách: památka sv. Prokopa)**  
1. čt.: Gn 22,1–19  
Ž 116A(114),1–2.3–4.5–6.8–9  
Odp.: 9 (*Před Hospodinem budu kráčet v zemi živých.*)  
Nebo: *Aleluja.*  
Ev.: Mt 9,1–8

**Pátek 5. 7. – slavnost sv. Cyrila a Metoděje**  
1. čt.: Iz 61,1–3a  
Ž 117(116),1.2  
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)  
Nebo: *Aleluja.*  
2. čt.: 2 Kor 4,1–2.5–7  
Ev.: Lk 10,1–9

**Sobota 6. 7. – nezávazná památka sv. Marie Gorettiové nebo sobotní památka Panny Marie**  
1. čt.: Gn 27,1–5.15–29  
Ž 135(134),1–2.3–4.5–6  
Odp.: 3a (*Chvalte Hospodina, protože je dobrý.*)  
Nebo: *Aleluja.*  
Ev.: Mt 9,14–17

**PRO ZDRAVÝ DUŠEVNÍ ŽIVOT**



**VNITŘNÍ SVOBODA • SÍLA VÍRY, NADĚJE A LÁSKY**

*Jacques Philippe • Z francouzštiny přeložil Jiří Stejskal • Překlad veršů Isabela Oravová a Jiří Stejskal • Odpovědná redaktorka Ludmila Martínková*

Autor se v této knížce věnuje klíčovému rozměru života křesťana – jeho vnitřní svobodě. Každý křesťan by si měl v sobě uchovat prostor svobody, který mu nikdo nemůže vzít. Vždyť svobodu mu dává Bůh a Bůh za ni také ručí. Když dojde k tomuto poznání, nebude se cítit sevřený, nesvobodný a okusí skutečné štěstí.

*Karmelitánské nakladatelství • 2. vydání  
Brož., 115x180 mm, 136 stran, 169 Kč*



**JAK SE OSVOBODIT OD PORNOGRAFIE**

*Editor Éric Jacquinet • Z francouzštiny přeložil Daniel Blažke • Odborná revize českého překladu Mgr. Marek Macák • Předmluva br. Samuel, opat kláštera v Novém Dvoře*

V dnešní době se čím dál víc lidí snaží osvobodit se od pornografie, ale mnohdy netuší, kde hledat pomoc. Tato kniha je praktickým průvodcem na cestě k vymanění se ze závislosti na tomto novodobém otroctví. Obsahuje čtyřicetidenní putování k nabytí svobody v oblasti sexuality s konkrétními úkoly, jež mohou pomoci k osobnímu růstu v oblasti intimity a vztahů. Každý krok vychází ze zkušeností odborníků, kteří pracují se závislými nebo je doprovázejí. Součástí jsou také svědectví těch, kdo s pornografií zápasili a zvítězili.

*Paulínky • Brož., 150x220 mm, 360 stran, 329 Kč*

**KALENDÁŘE**



**KATOLICKÝ KALENDÁŘ**  
Nástěnný měsíční kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020.



*KON-PRESS & VIA  
Brož., 165x235 mm,  
křídový papír, 55 Kč*

**NAŠE KOSTELY**

*Fotografie Vojtěch Kodet, Josef Pinkava, Jiří Janák*

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020. Obsahuje fotografie sakrálních staveb ČR s popisem.

*Pavel Nebojsa - Doron  
Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč*



**MALÁ POSELSTVÍ VOJTĚCHA KODETA**

*Fotografie Vojtěch Kodet, Pavel Kindermann, Ignác Mucha*

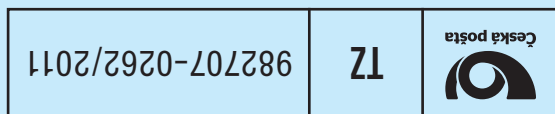
Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020.

*Karmelitánské nakladatelství  
Kroužková vazba, 240x135 mm, 69 Kč*



**Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.**

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: [knihy@maticecm.cz](mailto:knihy@maticecm.cz) • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz)



**Matice cyrilometodějská s. r. o.**  
Dolní nám. 24  
771 11 Olomouc 1